

Utrecht, 25 februari 2009

UITNODIGING

Het bestuur van het Marroninstituut, **stichting Sabanapeti**, heeft het genoegen u uit te nodigen ter bijwoning van haar jaarlijkse **Mitimakandiidei** (Ontmoetingsdag).

Datum: Zondag 5 april 2009
Tijd: 14:00 uur tot 17:00 uur
Plaats: Aula van het Vader Rijn College te Utrecht.
Adres: Vader Rijndreef 9 in Utrecht (zie routebeschrijving)

Programma

14:00 uur Inloop
14:30 uur Welkomstwoord
14:45 uur Voordracht: **Van trekarbeider in Suriname tot emigrant in de diaspora:** Het migratieproces van de Surinaamse Marrons vanaf de 18e eeuw;
Door: Kabiten André R.M. Pakosie

15:25 uur Pauze

15:50 uur Uitreiking **Gaanman Gazon Matodja Award**
16:20 uur Informeel samenzijn
17:00 uur Sluiting

Wenst u aanwezig te zijn op de **Mitimakandiidei**, dan kunt u zich, **vóór 25 maart** a.s., telefonisch opgeven bij het secretariaat van stichting Sabanapeti op tel: **030-2943402**

Een onderdeel van deze **Mitimakandiidei** is de lezing van de voorzitter van stichting Sabanapeti, kabiten André Pakosie, over het migratieproces van de Surinaamse Marrons vanaf de 18e eeuw. De voorouders van de huidige Marrons werden - evenals de rest van de Afro-Surinamers -, in de 17e en 18e eeuw gedwongen vanuit verschillende delen van Afrika naar Suriname getransporteerd om als slaven te werken op de koffie-, suiker- en katoenplantages. Zij weigerden echter de slavernij en het onrechtvaardige gezag van anderen over hen te accepteren. Al bij de eerste aanvoer van Afrikaanse mensen in Suriname vond er marronage plaats: Een deel van hen, de Marrons, trok het oerwoud in voor hun vrijheid. Zij bouwden zes politiek onafhankelijke gemeenschappen met geordende structuren, die grotendeels gebaseerd zijn op die van de respectievelijke Afrikaanse herkomst.

Door middel van een intensieve guerrilla wisten de Marrons in de tweede helft van de 18^e eeuw het koloniale bestuur te dwingen vredesovereenkomsten met hen te sluiten. Vanaf die periode begon ook het migratieproces van de Surinaamse Marrons vanuit het binnenland, eerst als trekarbeiders naar plaatsen in de omgeving van de economische centra van Suriname en Frans-Guyana. Tegenwoordig zijn Marrons als emigrant te vinden in de diaspora.